

for paa mit Partis Vegne tilsige, at vi fra vor Side under Udvalgsbehandlingen vil stille os saa imødekommende, som det overhovedet er muligt, ved Overvejelsen af alle de forskellige Spørgsmaal.

Der har under denne Forhandling været en hel Del Tale om den almindelige Krise. Jeg tror ikke, det vil fremme Forhandlingerne om dette Lovforslag, at man giver sig til at drøfte i Almindelighed den værende Krise, dens Aarsager og Midlerne til dens Bekæmpelse. Det hører efter min Mening ind under ganske andre Forhandlinger. Det er blevet sagt af den højtærede Indenrigsminister ved Fremsættelsen af Lovforslaget, at det, der her skete, var, at man kom med et Lægemedel mod Arbejdsløsheden, mod den Sot, der plagede Landet, og jeg har set, at Offentligheden til Dels har faaet det Indtryk, at nu vilde der komme et Lovforslag, der vilde kunne afhjælpe Arbejdsløsheden. Det er jo ganske urigtigt. Man har forskellige Lægemedler — den højtærede Indenrigsminister bruger tre Gange i sin Forlæggelsestale Ordet Lægemedel —, men jeg maa gøre opmærksom paa, at det Lægemedel, den højtærede Indenrigsminister kommer med, er kun smertestillende, helbredende er Lægemedlet ikke. Det foreliggende Lovforslag kan højt regnet give de Arbejdere, der rammes af Arbejdsløsheden, en vis Lindring i deres Kaar, men det kan saa sandelig ikke afhjælpe Arbejdsløsheden.

Dahlgaard: Det til Behandling foreliggende Lovforslag indeholder for det første visse organisatoriske Ændringer i den Del af vor sociale Lovgivning, som omfatter Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring. Det indeholder for det andet en Gennemførelse af enkelte nye Principper for Arbejdsløshedskassernes Virksomhed. Og for det tredje er det et Forsøg paa at organisere Kræfterne til Modvirkning af den ekstraordinære Arbejdsløshed i Krisetider. Jeg vil gerne begynde med at sige, at jeg paa det radikale Venstres Vegne kan tilsige Partiets Støtte til ethvert Skridt, der, samtidig med at være neutralt i Lønkampen mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, kan medføre, at der sættes Arbejde i Stedet for Understøttelse. Udfra dette Synspunkt vil vi tage vor Stilling til de her fremsatte Forslag.

Til det første Afsnit af Lovforslaget, Afsnittet om Arbejdsanvisning, skal jeg kun knytte ganske enkelte Bemærkninger. Vi kan tiltræde Bestemmelsen i § 2 om,

at Bestyrelsen af det kommunale Arbejdsanvisningskontor i København vælges efter de samme Principper som i Landets øvrige Kommuner. Men naar det er blevet sagt, at Københavns Kommunes Arbejdsanvisningskontor ikke har nogen Betydning som Centralarbejdsanvisningskontor for hele Landet — og den højtærede Indenrigsminister gav det meget stærkt Udtryk, idet han sagde, at Planen om, at det københavnske Arbejdsanvisningskontor skulde være Centralarbejdsanvisningskontor for det hele Land, i meget ringe Grad har vist sig svarende til Virkelighedens Krav —, mener vi for vort Vedkommende, at det vilde være rimeligere at tage Konsekvensen deraf og afskaffe det københavnske Kontors Virksomhed som Centralarbejdsanvisningskontor for hele Landet, med andre Ord, lade Centralledelsen henlægge under Staten i Forbindelse med Arbejdsanvisningsdirektoratet.

Naar det i § 6 bestemmes, at der fra Arbejdsgiverne skal gives Meddelelse til Arbejdsanvisningskontoret, saa snart et Arbejdsforhold afbrydes, i Stedet for, som det nu er Tilfældet, at der kun skal gives Meddelelse, naar Arbejdet afbrydes umiddelbart efter Overtagelsen, maa vi for vort Vedkommende stille os noget skeptisk overfor denne Bestemmelse. Jeg er overbevist om, at den vil medføre megen unyttig Ulejlighed for Arbejdsgiverne og megen Ulejlighed for Arbejdsanvisningskontorerne uden at indeholde nogen reel Forbedring. Det har glædet mig at høre, at det ærede Medlem Hr. Lillelund nærmest var af samme Anskuelse. Forholdet er nemlig det, at naar en Arbejder i længere Tid har haft Arbejde paa en Plads, kan der ikke mere skelnes skarpt imellem, om han tager sin Afsked, eller han faar meddelt sin Afsked. Det kan være Arbejdsgiverens Skyld, at Arbejderen tager sin Afsked, og det kan være Arbejderens Skyld, at Arbejdsgiveren giver ham hans Afsked. Det afgørende efter min Mening er, at hvor det kan konstateres, at der foreligger uberegtiget Vægning ved at overtage Arbejde, faar Arbejdsanvisningskontoret Meddelelse derom; og det Krav opfyldes, saa vidt jeg kan skønne, af den gældende Lovs Bestemmelser.

Med Hensyn til Lovforslagets andet Afsnit, Arbejdsløshedsforsikringen, foreslaas det, at Bestemmelsen i den gamle Lovs § 2 om, at der ogsaa kan meddeles Anerkendelse til Arbejdsløshedskasser for andre end Lønarbejdere, stryges. Der siges i Bemærkningerne til Lovforslaget, at denne